

Sygn. akt II CNP 17/16

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 27 października 2016 r.,
skargi W. F., H. K. J. i E. S.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 22 maja 2013 r.,
sygn. akt I ACa (...)
wydanego w sprawie z powództwa B. J.
przeciwko W. F., P. J. ,
P. J., A. K. J.,
H. K. J. i E. S.
o zapłatę,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku jest nadzwyczajnym środkiem prawnym, pozwalającym na zakwestionowanie orzeczeń, których wydanie stało się źródłem szkody, a które równocześnie pozostają w oczywisty i rażący sposób sprzeczne z prawem. Ustawodawca wymaga zawarcia w jej treści elementów szczegółowo określonych w art. 424⁵ k.p.c. Należy do nich także, wskazany w § 1 pkt 5 tego przepisu, obowiązek wykazania, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Przepis ten wymaga jednoznacznie „wykazania” tej okoliczności, nie zaś jedynie jej „wskazania”. Oznacza to, że na skarżącym ciąży obowiązek przedstawienia argumentacji, która uzasadniałaby brak możliwości wniesienia innych środków prawnych.

W skardze od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 22 maja 2013 r. wymieniono jednak wyłącznie inne środki zaskarżenia, które mogłyby zostać wniesione od tego orzeczenia, poprzestając na stwierdzeniu, że nie przysługują one skarżącemu. Stwierdzenie to jest zbyt lakoniczne, by mogło wystarczyć do spełnienia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., co znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Sądu Najwyższego na gruncie analogicznie sformułowanych skarg (por. postanowienia: z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 17 oraz z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140).

Z tych względów skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku jako wniesiona z naruszeniem art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. podlega odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.